

Dosar nr. 2ra-935/19

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (I. Gorlenco)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (G. Vavrin, T. Berdilă, I. Dănăilă)

Î N C H E I E R E

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ana Gîrneț,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ana Gîrneț
împotriva Întreprinderii de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne,
Filiala Cahul și Întreprinderii de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor
Interne cu privire la anularea ordinelor nr. 83p din 20 septembrie 2017 și nr. 84p din
20 septembrie 2017, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru
absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor
de judecată,

împotriva deciziei din 05 februarie 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care a
fost respins apelul declarat de Ana Gîrneț, reprezentată de avocatul Mariana
Turculeț și a fost menținută hotărârea din 08 octombrie 2018 a Judecătoriei Cahul,
sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 27 noiembrie 2017 Ana Gîrneț a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎS „Servicii Pază” a MAI, Filiala Cahul și ÎS „Servicii Pază” a MAI cu
privire la anularea ordinelor nr. 83p din 20 septembrie 2017 și nr. 84p din 20
septembrie 2017, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența
forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de
judecată (f.d. 3-4).

În motivarea acțiunii reclamanta Ana Gîrneț, a indicat că, prin ordinul nr. 72
P din 22 iulie 2013, a fost angajată în funcția de casier personal de administrare în
cadrul ÎS „Servicii Pază” a MAI, Filiala Cahul.

Reclamanta a susținut că la 21 iulie 2017, a fost emis ordinul ÎS „Servicii
Pază” a MAI nr. 339, prin care a fost aprobată lista modificărilor în statele de
organizare. Astfel, conform ordinului nominalizat, la ÎS „Servicii Pază” a MAI,
Filiala Cahul a fost redusă o unitate de casier și introdusă una de contabil.

Reclamanta a remarcat că la 26 iulie 2017, în temeiul ordinului nr. 56P, a fost preavizată despre intenția angajatorului de a fi concediată în legătură cu reducerea statelor de personal, ulterior fiindu-i acordă o zi pe săptămână pentru căutarea unui alt loc de muncă.

Reclamanta a specificat că la 24 august 2017 i-a fost propusă funcția vacantă de dispecer superior al Centrului de Monitorizare Zona de Sud a ÎS „Servicii Pază” a MAI, Filiala Cahul, însă nu a acceptat-o.

Reclamanta a invocat că, prin ordinul nr. 83p din 20 septembrie 2017, a fost dispusă concedierea sa din funcția deținută, începând cu 25 septembrie 2017. Ordinul nominalizat i-a fost adus la cunoștință în aceeași zi.

Reclamanta a relevat că potrivit înscrierilor din carnetului de muncă primit ulterior, rezultă că a fost concediată din funcția deținută în baza ordinului nr. 84p din 20 septembrie 2017, începând cu 10 octombrie 2017.

Reclamanta a relatat că consideră ordinele de concediere neîntemeiate, ilegale și pasibile anulării cu restabilirea sa în funcție, deoarece angajatorul contrar prevederilor art. 88 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, nu i-a propus un loc de muncă potrivit calificării sale și necățînd la faptul că nu întrunește cerințele necesare pentru suplinirea funcției de dispecer, i-a propus acest post. Astfel, propunerea unui alt loc de muncă a fost pur formală, fiind evident că nu va accepta această funcție, având în vedere că nu cunoaște specificul lucrului de dispecer, nu deține calificările necesare și nici nu întrunește cerințele pentru aceasta. Totodată, angajatorul cu reavoință nu i-a propus funcția nou introdusă de contabil, pentru care deține abilitățile necesare și pe care ar fi exercitat-o în modul corespunzător.

Reclamanta a subliniat că angajatorul nu a primit acordul organului sindical în vederea concedierii sale sau cel puțin nu cunoaște acest fapt. De asemenea, angajatorul nu i-a adus la cunoștință informația că ar fi prezentat cu 2 luni înainte de concediere, Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă informația cu privire la persoana ce urmează a fi disponibilizată.

Reclamanta a menționat că în perioada de preavizare s-a aflat în concediu medical, iar ordinul de concediere a fost emis după expirarea termenul de 2 luni prevăzut de art. 88 alin. (2) din Codul muncii.

Reclamanta a punctat că îi este cunoscut că a fost concediată prin ordinul nr.83p din 20 septembrie 2017, care i-a fost adus la cunoștință, însă conform înscrisurilor din carnetului de muncă, rezultă că a fost concediată în baza unui ordin cu același număr și dată, dar începând cu 10 octombrie 2017. De altfel, carnetul de muncă i-a fost eliberat peste o perioadă îndelungată și nu imediat după concediere.

Reclamanta a precizat că i-a fost adus la cunoștință doar un singur ordin de concediere, iar despre un alt ordin nu cunoaște.

În consecință, reclamanta a învederat că a fost concediată ilegal, respectiv nu a putut să-și exercite atribuțiile de serviciu, fiindu-i totodată cauzate daune materiale și morale rezultate din trăirile negative la care a fost supusă, înrăutățindu-i-se și starea de sănătate.

Reclamanta a solicitat anularea ordinelor nr. 83p din 20 septembrie 2017 și nr. 84p din 20 septembrie 2017, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral în cuantum de 10000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 05 martie 2018, reclamanta Ana Gîrneț, reprezentată de avocatul Mariana Turculeț a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat anularea ordinelor nr. 83p din 20 septembrie 2017 și nr. 84p din 20 septembrie 2017, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral în cuantum de 10000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 36, 41, 96).

Prin hotărârea din 08 octombrie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, acțiunea depusă de Ana Gîrneț, a fost respinsă (f.d. 111, 116-121).

Prin decizia din 05 februarie 2019 a Curții de Apel Cahul, a fost respins apelul declarat de Ana Gîrneț, reprezentată de avocatul Mariana Turculeț și a fost menținută hotărârea din 08 octombrie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că reducerea statelor de personal a avut loc în realitate și cu respectarea procedurii de concediere a reclamantei Ana Gîrneț, nefiind constatat nici un temei de anulare a ordinelor de concediere și restabilire în funcție a apelantei.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Cahul a apreciat ca fiind nejustificative concluziile apelantei precum că ordinul ÎS „Servicii Pază” a MAI, Filiala Cahul nr. 84p din 20 septembrie 2017 nu i-a fost adus la cunoștință și nici expediat prin intermediul oficiului poștal, întrucât pîrîtul a probat faptul că reclamantei/apelantei i-a fost remis prin intermediul oficiului poștal, ordinul ÎS „Servicii Pază a MAI” nr. 84p din 20 septembrie 2017, precum și i-a comunicat despre necesitatea prezentării în direcția resurse umane a ÎS „Servicii Pază” a MAI pentru a-și ridica carnetul de muncă (f.d. 136-140).

De asemenea, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul apelantei că angajatorul dispunând încetarea contractului individual de muncă, nu a emis un ordin motivat din punct de vedere juridic sau economic cu privire la lichidarea unității ori reducerea numărului sau a statelor de personal, întrucât ordinul nr. 339 din 21 iulie 2017 cu privire la structura organizatorică și statele de organizare a ÎS „Servicii Pază” a MAI, a fost emis cu respectarea art. 88 alin. (1) lit. a) Codul muncii, iar angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal.

Referitor la argumentul apelantei că instanța de fond nu a apreciat faptul că, la 21 februarie 2017 în cadrul Consiliului de administrație a ÎS „Servicii Pază” a MAI a fost pusă în discuție chestiunea cu privire la modificarea structurii organizatorice a întreprinderii, iar prin ordinul nr. 339 a fost ordonat aprobarea listei modificărilor în statele de organizare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Cahul a conchis ca este neîntemeiat, deoarece, în consecință a avut loc reducerea statelor, prin reducerea funcției de casier al unității, deși denumirea ordinului este modificarea structurii organizatorice al întreprinderii.

Instanța de apel a statuat că nu poate fi reținut nici argumentul apelantei precum că concedierea sa a avut loc în mod neîntemeiat, deoarece nu a fost respectată procedura de avizare din partea organelor sindicale, or din procesul-verbal nr. 47 al ședinței Comitetului sindical al OSP Cahul „Sindmai” din 28 iulie 2017, rezultă indubitabil că a fost examinată propunerea de a prezenta administrației ÎS „Servicii Pază” a MAI acordul preliminar potrivit art. 87 Codul muncii la Comitetul Sindical întru concedierea Anei Gîrneț, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c)

Codul muncii. La această ședință a fost invitată și Ana Gîrneț. De asemenea, Comitetul sindical a fost informat că Anei Gîrneț i-a fost propus un alt loc de muncă în calitate de dispecer superior al Centrului de Monitorizare Zona de Sud a ÎS „Servicii Pază” a MAI, Filiala Cahul, dar aceasta nu a acceptat.

În concluzie, instanța de apel a menționat că argumentele invocate în cererea de apel sunt neîntemeiate și contrare circumstanțelor și probelor cauzei, iar hotărârea primei instanțe este legală și adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural.

La 25 martie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Ana Gîrneț a declarat recurs împotriva deciziei din 05 februarie 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs, recurenta Ana Gîrneț a reiterat aceleași argumente care au fost susținute și în instanțele ierarhic inferioare, insistând asupra faptului că concluziile acestora sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în raport cu materialul existent la dosar, precum și normelor de drept ce reglementează acest aspect.

Totodată, recurenta Ana Gîrneț a invocat că la 21 februarie 2017 în cadrul ședinței Consiliului de administrație a ÎS „Servicii Pază” a MAI a fost pusă în discuție chestiunea „Cu privire la modificarea structurii organizatorice a ÎS „Servicii Pază” a MAI, totodată comunicând-se despre necesitatea operării unor modificări în structura organizatorică a întreprinderii, care însă nu avea ca impact modificarea numărului de state sau disponibilizarea personalului. Pe când, directorul general a ÎS „Servicii Pază” a MAI, la 21 iulie 2017, a emis ordinul nr. 339 „Cu privire la structura organizatorică și statele de organizare a ÎS „Servicii Pază” a MAI, prin care a fost dispusă aprobarea listei modificărilor în statele de organizare conform anexei.

La fel, recurenta Ana Gîrneț a susținut că, la caz, se atestă o divergență între hotărârea Consiliului de administrație a ÎS „Servicii Pază” a MAI și acțiunile directorului general a ÎS „Servicii Pază” a MAI, deoarece Consiliul a aprobat operările propuse în structura organizatorică, fără modificarea numărului existent al statelor de personal, precum și fără disponibilizarea angajaților, dar directorul întreprinderii prin ordinul adoptat a dispus preavizarea și reducerea personalului.

De asemenea, recurenta Ana Gîrneț a precizat că angajatorul dispunând încetarea contractului individual de muncă, nu a emis un ordin motivat din punct de vedere juridic sau economic cu privire la lichidarea unității ori reducerea numărului sau a statelor de personal, contrar prevederilor Codului muncii. Mai mult, în ordinul nr. 83p din 20 septembrie 2017 a ÎS „Servicii Pază” a MAI a fost indicat că este concediată din 25 septembrie 2017, iar ordinul nr. 84p din 20 septembrie 2017 nu i-a fost adus la cunoștință. Totodată, din carnetul de muncă rezultă faptul eliberării sale, în baza ordinului nr. 83p din 20 septembrie 2017.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 05 februarie 2019 a Curții de Apel Cahul a fost expediată participanților la proces, la 11 martie 2019, conform informației anexate la materialele cauzei (f.d. 177), însă date despre recepționarea acesteia de Ana Gîrneț la materialele cauzei lipsesc.

Totodată, instanța de recurs relevă că decizia recurată a fost publicată pe portalul instanțelor de judecată la 07 martie 2019.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul a fost declarat de Ana Gîrneț la 25 martie 2019, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 10 aprilie 2019, în adresa ÎS „Servicii Pază” a MAI, Filiala Cahul și ÎS „Servicii Pază” a MAI a fost expediată copia recursului declarat de Ana Gîrneț (f.d. 186).

La 14 mai 2019, ÎS „Servicii Pază” a MAI a depus referință la recursul declarat de Ana Gîrneț, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil sau respingerea acestuia și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Intimatul ÎS „Servicii Pază” a MAI, Filiala Cahul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ana Gîrneț, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că, normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin.(4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Respectiv, instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Ana Gîrneț, se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv, numai asupra

problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat de Ana Gîrneț nu rezultă că, instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei hotărâre din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1-1¹) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 Cod de procedură civilă și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ana Gîrneț nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ana Gîrneț împotriva deciziei din 05 februarie 2019 a Curții de Apel Cahul, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ana Gîrneț împotriva Întreprinderii de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne, Filiala Cahul și Întreprinderii de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinelor nr. 83p din 20 septembrie 2017 și nr. 84p din 20 septembrie 2017, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan